

SVENTADIENIO BALSAS

Adelaide, 1953 m. rugsėjo mėn. 13 d., 16 Sekm. po Sekminių. Nr. 24.

V. M e i l ė

(Mintys iš P. LIPPERTO "Abenteuer des Lebens")

Meilė turi ypatingo patrauklumo - laiminga širdis ir džiaugsmu spindinčios akys leidžiasi į jos nuotykius. Bet ji gali tapti ir pavojinga gyvybei jėga. Meilės reikia visiems žmonėms. Kas jos nėra pergyvenęs, tas dažnai rodys savo žmogystės raišumą.

Yra dvi meilės srovės, dvi rūšys, kurios plaukia iš skirtingų šaltinių, sueina į vieną ir vėl skiriasi. Viena srovė savo tyrais ir giliais vandenimis neša valingą meilę, kurią žmogus laisvai pasirenka savo paties jėgomis, kita - kuri nėra laisvas veiksmas, bet ateina ant mūsų kaip likimas, kuriam nusilenkiame. Tai jėga, kuri mus ima traukti, palinkimas, kurį pajaučiame savyje. Čia daugiau kalbėsime apie šią antrąją meilės rūšį. Ta meilė gali eiti į kurį žmogų, į gyvulį ar daiktą, bet ji yra tyriausia, kai eina į Dievą. Tai likimo duotas pamėgimas tėviškės namo, šuns, paslėpto slėnio, medžio ir pan., bet dažniausiai žmogaus, vyro, moters, vaiko. Toji meilė kyla ne iš laisvos sąmonės, bet iš sąmonės gilumos. Čia dalyvauja ir žmogaus pojūčiai, nes viliojimai į sielą patenka per pojūčius. Vaikystės stadijoje palietimo, šilumos jausmas, vaikiškas gomurio troškimas, kūno pasisotinimo jausmas sudaro paslaptinę šaltinį, iš kurio, pavyzdžiui, kyla meilė motinai. Tačiau vėliau dažnai akys, o gal kartais klausos sudaro kelią į plakančią širdį. Ši duoda atsaką, ilgėdamasi, trokšdama, mylėdama, palinkdama meilei.

Tie slapti viliojimai ne pas visus vienodi. Dažnai kalbama, kad meilė yra akla. Tačiau ji gali pasirodyti akla tik nuošaly stovintiems žmonėms, kurie pastebi tik nepatrauklumo žymes. Įsimylėjuosiems ji nėra akla. Jie tiksliai turi primerktas akis ir visos tikrovės neižiūri. Iš čia kyla pavojai. Meilė gali tapti mechaniska stūmiamąja jėga vieno į kitą, ir tame dviejų susidūrime ji gali iššaukti klaidingą katastrofą.

Tas pavojus gali būti nugalėtas. Pedagogikos ir asketikos nurodymuose kalbama apie meilės sudvasinimą. Reikia ją sudvasinti, bet negalima reikalauti, kad iš jos būtų pašalintas pojūtinis pradas. Tai būtų tarsi paukščiui nupjovimas sparnų. Kas savyje bandė užgniaužti pojūčių meilę, tapo nebetikęs ir grynai dvasinei meilei, tapo egoistas, suvargęs žmogus. Tuo tarpu meilės sudvasinimas reiškia, kad dvasia augštesnio gyvenimo principais turi padėti ją apspręsti, laisva valia turi sukilninti nesąmoningas sielos gilumos apraiškas.

Meilė neturiebujoti visiškai laisvai, be kontrolės. Panašiai kaip medelį kad reikia apipjaustyti, reikia tvarkyti nesąmoningus

judesius. Kas nemoka sutvardyti pykčio, keršto, ūpo, liūdesio, išūlumo jausmų, tas ir meilės jausmų nemokės suvaldyti, ir jie išsiliepsnos su demonišku siutimu. Sielos judesius reikia ne užgniaužti, bet suvaldyti, kad jie neišsigintų.

Reikia taip pat išlyginti ir meilės kietumą, kuris gali pereiti į neatsižvelgimą ir brutalumą. Tik dvasia jį gali išlyginti. Pagarba turi būti mylimam asmeniui! Meilė neturi būti savimeili: ji neturi griežti, valdyti, išnaudoti. Ji, gerumo apvaldyta, eina į mylimą būtybę, nešdama ramybę. Anksčiau minėta meilė pagrįdė tenori tik savęs, savo užgaidų patenkinimo, o antroji - užmiršta save dėl kito asmens meilės vertumo.

Pojūtinės, kūniškos meilės negalima numarinti. Tiesa, yra grynai dvasinė, laisva nuo prigimties, be jokios savinylės priemonės, meilė. Tai tobuliausi sielos virpesiai. Bet ne kiekvienas, kuris jos trokšta, ją turi. Normalus kelias yra toks: pirma reikia meilę pajusti ir išmokti jos morėti laisva valia. Meilė turi keistis: arba į laisvę, gerumą, arba į žiaurumą ir pražūtį.

Meilė yra kaip karališka pilis su pasakiškais rūmais ir šviesiais bokštais, bet kartu su baisiais požemiais. Šios pilies koridoriai yra vingiuoti ir paslaptinai sukryžiuoti. Galima jais pakilti iki aukso salių ir šviesiausių bokštų, kurie siekia dangų, ir galima juose paklysti ir patekti į požeminius kalėjimus, kur tūno aužiniai mirusios sielos - žmonės be meilės.

(Mintys iš P. LIPPERTO "Abenteuer des Lebens")

---***--- * ---***---

ŠI SEKMADIENĮ kun. Jatulis laiko pamaldas: 9,45 val. WOODVILLE GARDENS, o 10,30 val. Sv. Juozapo bažnyčioje, Adelaidėje (Tautos Šventės proga - mirusiųjų ir visam pasauliui išsklaidytų tautiečių intencija).

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS. ALB Adelaidės Apylinkė šį sekmadienį, rugsėjo m. 13 d., ruošia TAUTOS ŠVENTĖS - RUGSĖJO 8-sios MINĖJIMĄ vakare 6 val. 30 min. AUSTRALIA HALL, Angas Str. Bus iškilmingas Aktas ir meninė dalis.

Visus tautiečius kviečiame šiame minėjime skaitlingai dalyvauti.
ALB Adelaidės Apylinkės VALDYBA.

J. E. ARKIVYSKUPIUI JUOZAPUI SKVIRECKUI pagerbti iškilmingas Minėjimas-Akademijs su menine programa įvyks kitą sekmadienį, rugsėjo m. 20 d., 4 val. p. p. KATEDROS Salėje, Wakefield Str.

PAKRIKŠTYTAS (1953.8.29, St. Francis Xavier Katedroje, Adelaidėje): Kęstutis Juozas PAULIUKIČIUS, gim. 1953.2.4, Juozo Pauliukevičiaus ir Janinos Jablonskytės sūnus.

PRIĖMĖ MOTERYSTĖS SAKRAMENTĄ (1953.8.22, West Croydon, S.A., bažnyčioje, Adelaidėje): Danutė Marijona Lelytė, ištekėjama už vieno vengro kataliko.

PERTHE LIETUVIAMS PAMALDOS vyksta sekmadieniais 11,30 val. St. Patrick's bažnyčioje, Havelock Str., WEST PERTH. - Išpažintys prieš Mišias.

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Terrace, ADELAIDE, SA. (LA 3551)
Kun. I. Kemėšis, St. Brigid's Presbytery, 211 Aberdeen Str., WEST PERTH, WA.
(Telef.: BA 4583)